

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Plesno veselico priredi društvo št. 33 J. S. K. Jednote v soboto 30. decembra zvečer. Veselica se bo vršila v Slovenskem domu v naselbini Center, Pennsylvania.

Silvestrovo zabavo priredi društvo št. 16 J. S. K. Jednote v Johnstownu, Pa., 31. decembra popoldne in zvečer. Zabava se bo vršila v društvenih prostorih.

Prvo plesno veselico v letu 1934 priredi društvo št. 149 J. S. K. Jednote v Canonsburgu, Pa., prvo soboto po novem letu, to je 6. januarja.

Slovenska godba "Bled" v Clevelandu, O., priredi v nedeljo 10. decembra koncert v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave.

Koncert Slovenske mladinske šole S. D. Doma na Waterloo Blvd. v Clevelandu, O., se bo vršil v nedeljo 17. decembra.

Božičnico priredi Slovenska mladinska šola S. N. Doma v Clevelandu na večer 24. decembra. Prireditelj se bo vršila v auditoriju S. N. Doma na St. Clair Ave.

Letni banket društva št. 26 J. S. K. Jednote v Pittsburghu, Pa., se bo, kot običajno, vršil v Stefanovo, to je 26. decembra v Slovenskem domu.

Prijelno zabavo s "card party" in drugimi dobrotami priredi vodstvo Slovenske mladinske šole v Lorainu, O., na večer 10. decembra. Prireditelj, katero bo obiskal tudi Miklavž, se bo vršila v S. N. Domu.

Seja vložnikov North American Trust banke v Clevelandu, O., se bo vršila v petek 8. decembra zvečer v spodnji dvorani S. N. Doma na St. Clair Ave. Kot izkaznica za vstop velja vložna knjižica.

Po nesreči ustreljen na lovu bil dne 25. novembra dvajsetletni Albin Perić iz Evele, Minn. Ponesrečeni mladec, ki je bil nečak sobrata Matja Anzelca, prvega glavnega podpredsednika JSKJ, zapuščajo starše ter več bratov in sester in drugih sorodnikov.

Ubit od avtomobila je bil dne 27. novembra rojak Frank Kalin v Jolietu, Ill., star 48 let, ki je bil član društva št. 48 JSKJ in društva št. 2 KSKJ.

Umrli so v Clevelandu, Ohio: Jennie Cernigoj, rojena Radak, doma nekje od Gorice, oddaljena 13 leti; zapuščala soproga in sina. — Mary Stefančič, stara 45 let; zapuščala soproga, tri otroke in dva brata. — Marija Lucin, ki nima tu nikakih sorodnikov, v starem kraju pa zapuščala ženo in tri otroke.

MALO GOVORJENJA

Najmanjše telefonsko omrežje v Zedinjenih državah ima H. Ima sedem odjemalcev in nekaj nad eno miljo žice. Lastnica, upraviteljica in operatorka je Miss Helen M. Sullivan.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

PROHIBICIJA v Zedinjenih državah je bila legalno proglašena za mrtvo dne 5. decembra zvečer, ko so delegati ratifikacijskih konvencij v državah Pennsylvania, Ohio in Utah oficijelno potrdili 21. amendment. Z omenjenimi tremi državami je število držav, ki so odobrile 21. amendment, doseglo 36, katero število je potrebno, da je katerikoli amendment k zvezni ustavi sprejet.

PREDSEDNIK ROOSEVELT je podpisal pravilnik za distiliranje, ki regulira izdelavo in razpečevanje žganja. Predsednik je tudi imenoval poseben odbor, ki bo imel vrhovno oblast regulacije v vseh zadevah, ki se tičejo opojnih pijač do časa, ko se snide zvezni kongres in sprejme glede tega potrebne postavbe.

INOZEMSKJE države, ki bodo želele biti deležne nizke carine na uvoz žganja in likerjev v Zedinjene države, bodo morale pristati na znano carino za predmete, katere bi mogla Amerika uvažati v dotične dežele. Uvoz inozemskega žganja, v kolikor bo potreben, bo moral na ta način odpreti pota za izvoz ameriškim izdelkom in pridelkom.

PROBLEM regulacije opojnih pijač spada po ukinutvi 18. amandmента v področje posameznih držav. Nekatere države bodo vsled tega obdržale svoje lastne prohibicijske postavbe, druge pa bodo regulirale in obdavčile izdelavo in prodajo opojnih pijač na različne načine. Nekatere države so že sprejele tozadevne postavbe, drugod so iste šele v načrtih. V državi Pennsylvania bodo žganje prodajale državne trgovine samo v zaprtih in zavrtih steklenicah. Te trgovine bodo poslovale pod nadzorstvom odbora treh mož. Žganje na drobno bodo smeli prodajati tudi licencirani hoteli, restavracije in klubi. V državi Ohio so postavbe za regulacijo in obdavčenje opojnih pijač šele v delu.

ZADNJE ČASE je nastalo v javnosti živahno prerekanje glede umestnosti in uspešnosti administracijskega programa, da se vzdigne deželo iz globin depresije. Bivši newyorški guverner in bivši predsedniški kandidat Alfred Smith je prvi javno napadel Rooseveltovo taktiko kontrolirane denarne inflacije. Zato ga je znani Rev. F. Coughlin na radio označil kot slugo Wall Streeta. Smith ga je označil kot lažnika, Coughlin pa mu odgovoril, da vztraja na trditvi, da je Smith skušal dobiti posojilo od velebankirja Morgana. Alfred Smith je nato v svojem listu "New Outlook" napadel federalno administracijo za javna dela, češ, da se je izkazala za popolnoma nesposobno. In tako se plete prerekanje veselo naprej.

LINCANJU dve h zločincev, ki sta priznala ugrabljenje in umor sina premožnega trgovca v San Jose, Cal., je dne 29. novembra sledilo lincanje mladega zamorca Lloyda Warnerja v mestu St. Joseph, Mo. Zamorec je bil zaprt v Buchanan okrajni ječi zaradi kriminalnega na-

(Dolge na 4. strani)

NEVARNI KRAJI

Iz statistik zavarovalnih družb je nekdo izračunal, da se največ nesreč pripeti pri takozvanem razvedrilu ali igranju. To se razume tako, da se upošteva čas, ki ga oseba porabi za razne igre, in čas, ki ga porabi za druge opravke. Pri igranju baseballa, golfa in drugih iger je za povprečno osebo prilika, da dobi poškodbo enkrat v letu, če porabi za take igre čas, ki odgovarja enemu letu.

Doma je prilika za poškodbo enkrat v štirih letih in ravno tisto število velja za vožnjo z avtomobilom. Pri hoji po cestah je prilika za nezgodo enkrat v petih letih, v cerkvah, gledališčih in drugih javnih prostorih enkrat v sedmih letih. Pri delu na farmah, v tovarnah ali v uradih je prilika za nesrečo enkrat v osmih letih. Pri kopanju v domači banji se more pričakovati poškodbe enkrat v desetih letih.

Vožnja na cestni železnici je primeroma varna, ker se računata, da bi prišla pri tej vrsti potovanja po ena nezgoda na vsako osebo enkrat v 25 letih. Še mnogo bolj pa je varno potovanje na železnicih, kjer se računa možnost poškodbe za posamezno osebo le enkrat vsakih 220 let.

Najbolj varen pa je človek, če leži doma v postelji. Tu se oseba izpostavi poškodbi le enkrat v 4.000 letih; nevarnost, da je posamezna oseba ubita v postelji, pa je le enkrat v 200.000 letih.

To se seveda računa na podlagi skupaj šestdesetega časa, ki ga povprečna oseba porabi za to ali ono opravilo. Kdor se na primer vozi na cestni železnici vsak dan po eno uro, mora dolgo živeti, da za tako vožnjo porabi 25 let. Šele po tej dolgi dobi bi mu bila na podlagi povprečnosti "zasigurana" nesreča. Seveda, poškodbe dobijo le posamezniki, velika večina ljudi pa nikoli. Dejstvo, da velika večina potnikov na cestni železnici nikoli ne dobi poškodb, odgovarja za nizko povprečno število.

Najmanj nevarna dela s povprečno najmanj poškodbami so v tovarnah, na železnicih, v trgovinah in uradih. Najbolj nevarna pa so pri raznih gradnjah in v rudnikih. Pri farmerskem delu so poškodbe precej pogoste, toda v največ slučajih so te poškodbe majhne in nevarne. Smrtni nesreči pa je pri delu na farmah povprečno najmanj.

SADNA RAZSTAVA

Rastoča sadna razstava je sliovito drevo, katero ima na svojem vrhu neki godbenik, bivajoč v mestu San Leandro, California. Drevo ima 23 vrhov ali vej in vsaka veja rodi drugačno vrsto koščicatega sadja. Eno samo drevo rodi tako dve vrsti črešenj, dve vrsti breskev, dve vrsti marelic in 17 različnih vrst češpelj in sliv. Vsaka vrsta omenjenega sadja je cepljena na svojo vejo.

VODNE MELONE

Domovina vodnih melon, ki sliči velikim zelenim bučam in katerih se posebno v poletni vročini mnogo užije, je južna in tropska Afrika. Morda je deloma vzrok, da so tako divji nanje posebno ameriški črnci, katerih predniki so tudi prišli iz Afrike.

SKLAD ZA JAVNA DELA

Tri tisoč milijonov dolarjev je mnogo denarja za vsako deželo. To je ravno vsota, ki jo federalna vlada sedaj potroši za javne gradnje. Človek se naravno vpraša: Kake so te gradnje in kje se vršijo?

Kot javne gradnje se navadno označujejo regulacije rek in pristanišč, ceste in enaki projekti. Ali sedanjí program za javne gradnje ni navaden program. Kongres je dovolil to velikansko vsoto, da se začne velikanski program gradenj po vsej deželi. In namen je seveda bil, da se da delo milijonom nezaposlenecv in obenem obogati dežela s potrebnimi gradnjami.

Do danes je bila določena približno poloviča sklada, ki znaša \$3.300.000.000. Projekti, ki so bili že odobreni, nam nudijo splošen pojem raznovrstnosti podjetij, ki jih federalna vlada financira. Ti projekti segajo od postavke \$50 za gradnjo kurnika v federalni entomološki postaji do \$400.000.000 za gradnjo cest.

Izmed večjih federalnih projektov se približno \$115.000.000 potroši potom Farm Credit Administration in poljedelskega departmanta. Približno polovica te vsote se potroši za nakup prebitnega bombaža. Drugi milijoni so namenjeni za preprečevanje izjedanja prsti in rastlinskih bolezni, za razne izboljšave v poljedelskih poskuševališčih itd.

Za ceste in gozdne poti se potroši čez \$451.000.000, kar pomenja delo za mnogo tisoč ljudi.

Več kot \$90.000.000 pojde v javne gozdove in rezervacije — za sajenje novih dreves, za gradnje opazovalnih stolpov, električnih prog in prometnih sredstev v narodnih parkih in gozdovih.

Za zboljšanje rek in pristanišč se je že dovolilo \$165.000.000. To vsebuje poglabljenje struge zgornjega toka reke Mississippi in Missouri, jez v reki Columbia itd.

Za irigacijo in razvoj vodnih sil se je že dovolilo \$202.000.000. V tej vsoti je všteti začetni strošek za dela na Muscle Shoals, ki je sedaj postal ambiciozni načrt za razvoj vse Tennessee doline.

\$328.000.000 se je odkazalo za narodno brambo — za gradnjo 32 vojnih ladij, za gradnjo barak, razvoj zračnih pristanišč, gradnjo šestih mornariških bolnišnic itd.

Druge dovoljene vsote vključujejo gradnjo novih poštnih uradov, eksperimente z naselevanjem nezaposlenecv na malih farmah itd.

Skladi za javna dela pa so tudi na razpolago za države, okraje in občine, ki hočejo izvajati gradnje javne narave. V takih slučajih federalna vlada daruje 30 odstotkov stroškov in financira ostalo potom federalnega posojila. Države in mesta se niso tako odzvale, kakor se je pričakovalo, bodisi ker so v finančnih stiskah, ali radi birokratičnih zamud. Za take projekte se je dosedaj dovolilo le \$140.000.000. Izmed največjih projektov te vrste je gradnja voznega tunela pod Hudsonom med New Yorkom in Weehawken, N. J., za kar federalna vlada potroši \$37.000.000.

Federalna vlada je tudi izjavila, da je voljna dati posojila privatnim družbam, ki hočejo zgraditi cenene stanovanj-

(Dolge na 4. strani)

NENAVADNI DAVKI

Vsakemu je znano, da se uprave mest in dežel ne morejo vzdrževati brez davkov, vendar ga menda ni človeka na svetu, ki bi rad in z veseljem davke plačeval. O kakšnem prostovoljnem plačevanju davkov skoro ni govora, vsaj kar se tiče direktnih davkov, zemljiških, dohodninskih itd. Vse druge izdatke povprečen človek lažje pozabi, kot plačane davke. Nekoliko lažje je plačevati indirektno davke, kot so na primer davki na tobak, na likerje in na gorivo. Kupec teh predmetov plača tak davek indirektno, ker je všteti v ceni; dobi, kar zahteva, in pozabi, da je plačal pri kupnini tudi davek. Za direktno plačane davke človek navidezno nič ne dobi.

Zanimivo pa je, da imajo nekatere dežele vrsto davkov, ki prinašajo velike vsote in ki jih ljudje prostovoljno in z veseljem plačujejo. Ti davki so državne loterije. Španija, Francija, Nemčija, Avstrija, Jugoslavija, Kanada in še nekatere druge države imajo loterije, ki jim prinašajo lepe dohodke.

Pri loterijah seveda vlečejo dobroti. Kdor dobi srečno število, zadene dobiček v gotovini. Navadno je en glavni dobiček in več manjših. Glavni dobiček predstavlja navadno precejšnjo vsoto, pa tudi manjših se nihče ne brani. Seveda, vsi obljubljeni dobitki znašajo skupno mnogo manj, kot prinese prodaja loterijskih listkov. Francoska narodna loterija je, na primer, v letošnjem avgustu prodala za 12 milijonov dolarjev loterijskih listkov, glavni dobiček pa je znašal komaj 300.000 dolarjev in manjši dobitki še znatno manj. Država je na ta način spravila nad 11 milijonov dolarjev dobička. Zanimivo je pri tem, da je ljudstvo protestiralo, ker so bili loterijski listki prehitro prodani, da niso mogli priti na vrsto vsi, ki bi bili radi stavili na srečo.

Mnogo srečk francoske in španske državne loterije so pokupili tudi Angleži, Američani in drugi. Na ta način so plačevali davek francoski in španski republikli tudi inozemci, kar je nekaj nečuvnega. Angleško vlado je to tako jezilo, da je ustanovila svojo lastno loterijo, da denar doma ostane.

V Zedinjenih državah je vsaka loterija postavno prepovedana od leta 1890. Američani, ki verujejo v loterijsko srečo, plačujejo torej davke drugim državam. Mnogokrat nasedejo tudi sleparjem, ki prodajajo srečke loterij, ki jih sploh ni. Vsled tega ni izključeno, da bo kdaj tudi v Zedinjenih državah ustanovljena federalna loterija. Videti je, da druge davke je vedno težje kolektati.

TRDOŽIVOST ŽAB

V mestu Schenectady, N. Y., so delavci pri polaganju nekavih čevljev pod zemsko površino našli v zemlji pet žab, ki so bile videti mrtve, dasi so bile drugače dobro ohranjene. Na soncu so izkopane žabe v par urah oživele ter so se začele razgledovati po okolici in skakati okoli. Zanimivo je, da je bil tisti prostor zasut z zemljo in peskom leta 1899, ko so zgradili na mestu tovarno, in površina je bila pokrita z močnim cementnim tlakom. Žabe so torej v tej zemski ječi prešle 34 let.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

V Ljubljani je v noči 17. novembra v 93. letu starosti umrl prvi ljubljanski slovenski župan Peter Grasselli. Pokojnik se je rodil 28. junija 1841 v Kranju kot sin Andreja Grassellija in Marije rojene Wallandove. Pravne študije je dovršil v Gradcu in se je leta 1865 poročil v Kranju z Marijo rojeno Krisperjevo, ki je že nekaj let med pokojnimi. Vse svoje življenjsko delo je Peter Grasselli posvetil razvoju Ljubljane in posebej se njeni osamosvojitvi. Pod šovinističnimi avstrijskimi vladami se je v družbi zaslužnih narodnjakov, kakor Bleiweis, Poklukarja, Luke Svetca, Murnika, dr. Kersnika in drugih boril za nacionalne pravice Ljubljane in Slovencev. V dobi Taaffejeve vlade je priobčil Ljubljani slovensko zastopstvo in leta 1893 je bil izvoljen za župana Ljubljane, kateri je ostal na čelu kot župan do leta 1895.

Ljubljana je poslala svojega prvega slovenskega župana in neustrašenega narodnega, kulturnega in gospodarskega delavca tudi v dunajski parlament. Več volilnih dob je bil tudi deželni poslanec, namestnik deželnega glavarja v kranjskem deželnem zboru in deželni odbornik. Peter Grasselli je bil tudi med ustanovitelji Ljubljanskega Sokola, Glasbene Matice in drugih kulturnih društev. Odlično se je udeleževal tudi kot novinar, pisatelj in prevajalec.

Truplo pokojnega Petra Grassellija je bilo iz njegovega stanovanja na Mestnem trgu preneseno na mrtvaški odra na magistratu, kamor so prihajale velike množice ljudstva, da se posloviijo od prvega slovenskega župana mesta Ljubljane. Veličasten pogreb se je vršil 18. novembra popoldne.

Izvoz hmelja v Ameriko ni bil tolik, kot se je v Jugoslaviji in drugod v Evropi pričakovalo po delni odpravi prohibicije, vendar je nekoliko pomagal k višjim cenam hmelja. Narodni ekonomisti svariijo hmeljarje v Jugoslaviji, naj se ne zanašajo preveč na izvoz hmelja v Ameriko in naj vsled tega ne širijo preveč svojih hmeljskih nasadov. Amerika že danes prideluje mnogo hmelja in ga bo nedvomno v bližnji bodočnosti še več.

V Kranju je po kratki bolezni umrl splošno znani industrijec Edmund Kocbek. V Mariboru je umrl upokojeni sodni svetnik in bivši odvetnik dr. Anton Mulej.

Javna varnost na Dolenskem je zadnje čase zelo ogrožena. Množe se umori, roparski napadi, tatvine in vlomi. Po Malingem procesu je vso javnost razburil zverinski umor Ane Gorsetove; kmalu nato je bil v Črnomlju napaden in oropan diurnist davčne uprave Stanko Polencič. Par dni nato je bil blizu Novega mesta napaden krošnjar Pavel Živkovič iz vasi Dragoševiči. V noči ga je na cesti pobil na tla neznan človek in mu vzel 1700 gotovine.

Novo tekstilno tvornico na Trati pri Skofji Loki so pričeli graditi. Betonski temelji so postavljeni, sedaj pa dovažajo na teren pesek, apno in opeko, ki

(Dolge na 4. strani)

VSAK PO SVOJE

V Jugoslaviji so obhajali praznik osvobođenja 1. decembra, pri nas v Zedinjenih državah pa smo obhajali praznik povrnjene osebne svobode večeraj, 5. decembra. Tega dne smo poslali diktatorico prohibicijo v prganstvo. Naj jo vsako noč mora tlačiti tam, kjer je.

Imamo pa tudi v tej deželi nekaj neodrešenih bratov v Kansasu in nekaterih drugih državah, kjer hočejo še naprej gojiti prohibicijo domače prireje. Obmejni bratje v suhih državah bodo pač morali hoditi preko državnih mej k studencem žive vode. Sreča je, da ni treba nikakih prijav in nikakih potnih listov za prestop katerekoli državne meje v naši Uniji.

Amerika, ki je dolgih 13 let gajala v največji poplavi opojnih pijač prohibicijskega patenta, se bo z odpravo prohibicije zopet streznila. Američani so take narave, da hočejo imeti ravno tisto, kar je prepovedano. Kolikor toliko take trme je sicer v vsakem normalnem človeku, pri Američanih pa je ta lastnost še posebno razvita. Kdor pozna razmere, bo pritrtil, da smo tudi ameriški Slovenci tozadevno precej amerikanizirani.

Naj bo lepo ali grdo, resnica je, da je prohibicija požrla stotine, morda milijone dolarjev iz blagajni naših podpornih organizacij. To so večkrat podarjali tajniki in vrhovni zdravniki naših organizacij, moške, ki najbolj jasno vidijo rak-rane bolniških in smrtnih skladov. Posledice prohibicijskega zastrupljenja bomo nemara še dolgo občutili, kljub temu pa smemo biti veseli, da leži sedmeroglavi zmaj prohibicije poražen na tleh.

Moderni sveti Jurij, predsednik Roosevelt, ki je dal državljanom v roke orožje, da so uničili sedmeroglavo prohibicijsko pošast, nedvomno v zadovoljnem nasmehu kaže svoje bele zobe. Nas pa more to podkrepiti v upanju, da bo izpolnil tudi druge, volilec dane obljube tako točno, kot je izpolnil obljubo glede odprave prohibicije. Da bi le ne bili razočarani!

Po deželi odmeva urnebesna propaganda za povrnitev k zlatemu standardu, za povrnitev k razmeram, kot so bile pred letom. Značilno je, da ta propaganda izvira iz milijonarskih krogov. Čas je, da enkrat tudi milijonarje čevlji žulijo, saj so dovolj dolgo žulili samo nas. Milijonarji se niso pritoževali, ko je narod stradal in ginil v brezdelju in pomanjkanju. Zdad, ko se je veter obrnil proti njim, pa vpijejo kot grešne duše. Mi nimamo in nismo imeli zlatih zakladov, zato se nam radi istih ni treba vznemirjati. Naš zlati standard je v blagostanju vsega ljudstva, pa je radi nas lahko vse zlato zaklenjeno v federalnih blagajnah do konca sveta in še sedem let potem.

V državi Missouri morajo lovci nositi rdeče klobuke, da jih lovski tovariši ne zamenjajo za srne. Kam to pride, kam to gre; včasih so smeli nositi rdeče klobuke samo kardinali. Ta lovska določba vsekakor kaže, da ni pozabljena rečenica:

(Dolge na 4. strani)

Razsodbe gl. porotnega odbora J. S. K. J.

51-33

Pritožba Berthe Laurich, bivše članice društva Zvezda, št. 170, Chicago, Ill., vložena po članici Frances Lukanich od istega društva in v kateri je povedano, da je glavni tajnik izplačal \$10.00 premalo za vrnjen certifikat št. B-204. Pritožnica pove, da se na njeno zahtevo ni hotelo pojasniti, zakaj je bilo izplačano premalo.

Iz listin, ki jih je porotni odbor prejel iz glavnega urada, je vidno, da je bila zahteva pravilno in v smislu pravil izplačana in pritožnici je porotni odbor to natanko pojasnil. Pritožnica pa se ni zadovoljila s pojasnilom in je zahtevala razsodbe. Porotni odbor je razsodil soglasno, da se pritožnici ni zgodila krivica, ker ji je bilo glede tega pojasnjeno tudi že od strani glavnega tajnika.

Kar se pa tiče zadeve glede izplačila, je isto rešila 14. konvencija.

Anton Okolish, John Schutte, Valentin Orehek, Rose Svetich, John Zigman, porotniki JSKJ.

53-33

Priziv Rose Chernivetz, članice društva Arrowhead, št. 184, Ely, Minn. Te članici je bila odklonjena bolniška podpora od 21. julija do 13. avgusta (vključno) 1933, češ, da je v času njene bolezni kršila pravila točko 344. Članica to zanika.

Na podlagi porotnemu odboru poslanih pričevanj je porotni odbor razsodil s štirimi glasovi proti enemu:

1.) Dokazi proti članici niso bili taki, iz katerih se bi moglo za gotovo videti, da je v resnici kršila pravila točko 344.

2.) Da se je članici zgodila krivica, ker ji je bila odklonjena bolniška podpora.

3.) Da se naj članici izplača bolniška podpora za dobo, za katero ji je bila odklonjena, kot zgoraj povedano.

Anton Okolish, John Schutte, Valentin Orehek, Rose Svetich, John Zigman, porotniki JSKJ.

61-33

Priziv Mary Lesjak, članice društva sv. Janeza Krstnika, št. 75, Meadow Lands, Pa. Članica se pritožuje, ker ji je bila odklonjena odškodnina za operacijo po vrhovnem zdravniku, do katere da je po pravilih upravičena. Operacija je bila izvršena dne 15. junija 1933.

Porotni odbor je zahteval in prejel od vrhovnega zdravnika potrebna pojasnila in ja ne podlagi teh in drugih predloženih listin soglasno razsodil:

1.) Članica ni upravičena do odškodnine, ker take vrste operacije, kot jo je imela ta članica na dan kot zgoraj povedano, ni navedene v pravilih naše Jednote.

2.) Članici se ni zgodila nikakršna krivica, ker ji je bila odklonjena odškodnina za operacijo.

Anton Okolish, John Schutte, Valentin Orehek, Rose Svetich, John Zigman, porotniki JSKJ.

DOPISI

Cleveland, O.

Člane in članice društva "Ilirska vila," št. 173 JSKJ tem potom vljudno vabim, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje mesečne seje, ki se bo vršila v četrtek 7. decembra o polu osmih (7:30) zvečer v običajnih prostorih. Gotovo je vsakemu znano, kakšnega pomena je letna seja, zato je tudi dolžnost vsakega člana, da se iste udeleži, če mu je kaj za napredek društva in Jednote.

Za po sebi bo pripravljene nekoliko prigrizka, katerega bomo seveda tudi primerno zalili in s tem zaključili zadnjo sejo v tem letu. Za naše male, to je

za tiste, ki so že člani mladinskega oddelka, in tiste, ki bodo šele postali, bo pa pripravljeno posebno veselje v obliki "ice creama," katerega jim obljublja kupiti naš društveni zapisnikar, sobrat A. J. Terbovec. Torej, bratje in sestre, ne pozabite pripeljati s seboj svojih otrok, ki so že člani ali pa da postanejo člani mladinskega oddelka J. S. K. Jednote. Na svidenje torej na večer 7. decembra v starem poslopju S. N. Doma!

K sklepu prosim vse člane našega društva, da ta mesec gotovo plačajo svoje asesmente do 25. decembra, da mi bo mogoče pravočasno odposlati denar na glavnega blagajnika. Bratski pozdrav!

Za društvo Ilirska vila, št. 173 JSKJ:

Frank Benigar, tajnik.

Chisholm, Minn.

Tem potom naznanjam vsem članicam društva "Danica," št. 150 JSKJ, da se bo glavna letna seja vršila v nedeljo 10. decembra in se bo pričela o polu dveh popoldne. Seja se bo vršila v Community Building. Članice so prošene, da se te seje udeležijo v polnem številu, ker na tej seji bomo volile društveni odbor za leto 1934 in razmotrivala bomo tudi društvena pravila. Upam, da bo seja obiskana stopcentno. Sestrski pozdrav! — Za društvo št. 150 JSKJ:

Anna Mahne, tajnica.

Denver, Colo.

Približal se je čas, ko si društva napravljajo načrte za poslovanje v bodočem letu. Vsled tega tudi vabim članstvo društva sv. Jožefa, št. 21 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo letne seje, ki se bo vršila v četrtek 14. decembra ob sedmi uri zvečer. Na dnevnem redu bodo volitve odbora za prihodnje leto. Apeliram na člane našega društva, da se udeležijo te važne seje in si izvolijo odbor, ki bo v resnici pripravljen delati za društvo in Jednoto, ne glede na prijateljstvo. Naše društvo je še precej dobro napredovalo na članstvu in v financii, kljub temu, da so časi še vedno bolj slabi. Na letni seji bomo skušali dati društvu podlago še za večji napredek v bodočem letu. Po seji bo za zborovalce pripravljeno nekoliko prigrizka in nekoliko californijskih kapljic, da se primerno zaključijo zadnja seja v letu. Na svidenje 14. decembra! — Za društvo št. 21 JSKJ:

Steve Mauser, predsednik.

Canonsburg, Pa.

Članstvo društva "Bratska sloga," št. 149 JSKJ je vljudno vabljeno, da se udeležijo prihodnje seje dne 10. decembra polnoštevilno. Znano je vsem, da se na decembrskih sejah voli društveni odbor za prihodnje leto in da se sklepa še o drugih važnih stvareh, tikajočih se društvenega delovanja. Zato je potrebno, da se te seje udeležijo VSAK ČLAN. Na zadnji redni seji je bilo sklenjeno, da se prihodnja, to je decembarska seja, začne OB ENI uri popoldne. Člani so prošeni, da upoštevajo ta društveni sklep. Vsak naj skrbi, da bo v nedeljo 10. decembra ob eni uri popoldne v prostorih društva Postojnska jama.

Kot tajnik društva prosim, da vsak član poravnava svoje obveznosti napram društvu najkasneje do 24. decembra, da mi bo mogoče poslati asesment PRAVOČASNO na glavnega blagajnika. Če le mogoče, naj plača vsak član svoj asesment na seji. Za mesec december plača vsak član odraslega oddelka 5 centov več asesmenta kot običajno; ta prispevek gre v društveno blagajno. To naj izvolijo upoštevati vsi člani, posebno pa tisti, ki pošiljajo svoje asesmente po otrocih ali pa po pošti.

Na zadnji redni seji je bilo sklenjeno, da društvo Bratska

sloga, št. 149 JSKJ priredi plesno veselico 6. januarja, to je prvo soboto v novem letu. Društveni sklep določa, da mora vsak član našega društva plačati vstopnino za na veselico, pa če se iste udeleži ali ne. Kdor se veselice ne bo udeležil, mora plačati vstopnino pri tajniku. Vsak član naj izvoli to upoštevati. Že danes pa so vabljeni vsi člani in članice, da se veselice gotovo udeležijo. Igrala bo izvrstna godba in za tešilo problemov notranjih zadev bo poskrbel pripravljani odbor. Bratski pozdrav! — Za društvo št. 149 JSKJ:

John Zigman, tajnik.

McKinley, Minn.

Vsak teden težko pričakujem Novo Dobo, glasilo naše organizacije, upajoč najti kak dopis iz naše naselbine. Pa se le malokdaj oglasi kdo. Tudi jaz ne bom preveč nadlegoval sobrata urednika, ki je itak sedaj kar zasut z dopisi iz raznih krajev. Novic posebnih od tukaj itak nimam poročati. Držimo se večinoma pri peči, kot je v tem letnem času v Minnesoti navada. Z delom se ne moremo posebno pohvaliti, ker dela se bolj po malem in je še vedno mnogo brezposelnih.

Na zadnji seji društva sv. Frančiška, št. 110 JSKJ, ki se je vršila 19. novembra, je bilo le malo število članov in članic navzočih. Vsled tega je bilo sklenjeno, da vsak član ali članica našega društva, ki se ne udeleži decembarske ali glavne letne seje, katere se bo vršila v nedeljo 17. decembra, bo kaznovan po pravilih. Kazen za tistega, ki se ne bo seje udeležil, dasi bi se lahko, ko sledeča: plačati bo moral 50 centov v društveno blagajno, ali pa bo za en mesec suspendiran. Izvzeti so samo bolniki in pa člani, ki morajo istočasno delati, da dela ne izgube. Vsakega drugega neudeleženca seje bo zadela ena izmed gori navedenih kazni, pa naj bo sin ali hčer predsednika ali tajnika ali kogarkoli. Noben izgovor ne bo pomagal, ako se pravilnim potem ne dokaže upravičenost istega. Vsi člani gotovo vedo, da se na letni seji pregledajo vse poslovne knjige in se poravnajo različni stroški. Tudi tajnika je treba plačati ob letu. Torej, na svidenje 17. decembra ob desetih popoldne v navadnih prostorih! — Za društvo št. 110 JSKJ:

John Yerasha, zapisnikar.

Ely, Minn.

Tem potom prijazno vabim članstvo društva sv. Cirila in Metoda, št. 1 JSKJ, da se gotovo udeležijo prihodnje glavne ali letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 10. decembra. Seja se bo pričela ob dveh popoldne in se bo vršila v Community Center. Upoštevajmo nasvete našega glavnega tajnika in udeležimo se letne seje, ki je izmed vseh sej v letu najbolj važna. Kot znano, se na letni seji voli društveni odbor za prihodnje leto in delajo se razni važni zaključki za poslovanje v bodočnosti. — Za društvo št. 1 JSKJ:

Frank L. Kotzian, blagajnik.

Butte, Mont.

Tem potom pozivljam članstvo društva sv. Martina, št. 105 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila 19. decembra. To bo zadnja seja v letu, na kateri se bo volil društveni odbor za leto 1934 in se bodo delali razni drugi ukrepi za poslovanje prihodnjega leta. Vse seje so važne, najbolj važna v letu pa je glavna seja, ki se vrši v decembru. Te seje bi se morali udeležiti vsi člani, tisti, ki so obiskovali seje tekom leta, in tisti, ki jih niso. Nekateri se zanimajo za društvo le takrat, kadar jih obišče nesreča, da imajo od Jednote kaj za dobiti; drugače društvo in svoje obveznosti napram društvu radi pozabijo. To pa ne bi smelo biti, kajti, ako nam je društvo dobro v boleznih,

morali bi se zanimati zanj tudi ko smo zdravi.

Letna seja je posebne važnosti zaradi volitve odbora in zaradi drugih sklepov, ki jih društvo osvoji za poslovanje v prihodnjem letu. Pri volitvi odbornikov naj se ne gleda na prijateljstvo ali neprijateljstvo, ampak na zmožnosti kandidatov in njihovo resno voljo, da z veseljem delajo za društvo in Jednoto. Torej naj se člani udeležijo te važne seje 19. decembra polnoštevilno, da napravimo za bodočnost najboljše zaključke in da izvolimo odbor, ki bo v zadovoljstvo večini članstva. Bratski pozdrav! — Za društvo št. 105 JSKJ:

John Malerich, tajnik.

Verona, Pa.

Pozivljam člane in članice društva "Gorska vila," št. 175 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 10. decembra. Za rešiti bo več važnih zadev, posebno se zato, ker seja v novembru se ni mogla vršiti, ker ni bilo dovolj članov navzočih. Kdor se ne bo udeležil seje dne 10. decembra, bo plačal en dolar v društveno blagajno, ali pa bo en mesec suspendiran, kot določajo pravila. Izvzeti so oddaljeni člani in članice in tisti, ki se nahajajo na bolniški listi. Slišal sem, da nekateri člani govorijo po privatnih hišah in in ono o društvenih uradnikih. Vsi tisti naj gotovo pridejo na glavno sejo in tam povedo in dokažejo, kar imajo za povedati. Na tej seji se bo volil društveni odbor za leto 1934 in članstvo ima priliko, da izvoli tak odbor, kateremu bodo vsi zaupali. Bratski pozdrav! — Za društvo št. 175 JSKJ:

Anton Klmarca, tajnik.

Blaine, O.

Članstvo društva "Napredni Slovenci," št. 155 JSKJ, je prošeno, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje društvene seje, ki se bo vršila v nedeljo 10. decembra. To bo zadnja seja v tem letu in izbrati bo treba društveni odbor za leto 1934. Brez navzočnosti članstva to ni mogoče. Bratski pozdrav! — Za društvo št. 155 JSKJ:

Paul Hovar, tajnik.

Pittsburgh, Pa.

Člani društva sv. Jožefa, št. 12 JSKJ, so tem potom vabljeni, da se polnoštevilno udeležijo glavne letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 10. decembra. Član našega društva, ki se te seje ne udeleži, plača 50 centov v društveno blagajno. Izvzeti so le bolni in oddaljeni člani. Bratski pozdrav! — Za društvo št. 12 JSKJ:

Frank Alič, tajnik.

Uniontown, Pa.

Članstvo društva sv. Roka, št. 55 JSKJ tem potom obveščam, da se bo glavna ali letna seja našega društva vršila drugo nedeljo v decembru, to je 10. decembra. Seja se bo vršila v Hrvatski dvorani na Franklin St. v Uniontownu in se bo pričela točno ob dveh popoldne. Na tej seji bo treba izvoliti društveni odbor za leto 1934 in rešiti še več drugih važnih zadev. Zato prosim člane in članice, da se te seje polnoštevilno udeležijo.

Nadalje pozivljam tiste člane, ki kaj dolgujejo društvu in ki jih ni bilo na sejo tekom vsega leta, da bi se malo bolj zanimali za društvene zadeve. Tisti, ki dolgujejo na asesmentu že za en mesec ali več, naj to poravnajo, kajti Jednota nas ne more čakati in, če ne bomo pravočasno poslali našega asesmenta na Jednoto, bomo vsi suspendirani. To je vzrok, da moramo suspendirati člane, ki pravočasno ne plačajo svojih asesmentov. Vsi člani naj torej skrbijo, da bodo imeli svoje asesmente plačane ob pravem času. Kdor ne bo imel plačano

ob določenem času, naj sam sebi pripiše, če bo suspendiran. Bratski pozdrav! — Za društvo št. 55 JSKJ:

Joseph Sintich, zapisnikar.

Euclid, O.

Članstvo društva "Napredak," št. 132 JSKJ vabim tem potom, da se polnoštevilno udeležijo glavne letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 10. decembra v Slovenskem društvenem domu in se bo pričela ob devetih popoldne. — Za društvo št. 132 JSKJ:

John Korenčič, tajnik.

Ely, Minn.

Člane društva sv. Cirila in Metoda, št. 1 JSKJ prosim, da se udeležijo glavne letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 10. decembra in se bo pričela ob eni uri popoldne. Na tej seji bo treba izvoliti društveni odbor za leto 1934. — Za društvo št. 1 JSKJ:

Joseph Kovach, tajnik.

Paul Smiths, N. Y.

Se en kratek dopis hočem napisati, predno odidem iz tukajšne Sibirije. Tukaj imam mrzlo že od 23. oktobra. Zdaj je skoro vsak dan od 3 do 16 pod ničlo. To je vse eno malo preveč za ta letni čas.

Naše glasilo Nova Doba sem prejel točno vsak četrtek. Lista sem vedno težko čakal in sem ga tudi vselej do zadnje vrste prečital. Posebno so me zanimala društvena poročila in dopisi. Večkrat mislim, kaj bi bilo, če ne bi bil pri nobeni podporni organizaciji. Kam bi se obrnil, če bi zbolel! Morda k butlegarjem, katerim smo nosili naše težko prislužene dolarje! Tam bi ne bilo pomoči. Dokler je človek zdrav in vsaj nekaj zasluži, že nekako plača tiste prispevke za društvo, če pa zbolji, mu pa društvo pomaga. In kolika pomoč je Jednota za osirotle otroke, katerim umrje oče ali mati ali oboje! Starši pa tudi prav store, če vpišejo svoje otroke v naše dobro J. S. K. Jednoto, ker nesreča nikoli ne počiva. Poleg tega so za rast in napredek organizacije zelo potrebne mlade moči. In mi vendar hočemo, da naša Jednota raste in napreduje.

Pisal bi še več, pa imam slab papir, slabo pero in še mrzlo je v sobi. Zato naj za danes zadostuje. Bratski pozdrav!

Anton Cimperman,

član društva št. 149 JSKJ.

Duluth, Minn.

Tem potom pozivljam člane in članice društva "North Star," št. 197 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo glavne ali letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 10. decembra in se bo pričela o polu dveh (1:30) popoldne. Seja se bo vršila v Foresters Hall na 4th Ave. in 1st St., kot običajno. Na tej seji bo treba izvoliti društvene uradnike za leto 1934.

Pri tej priliki tudi opominjam tiste člane, ki kaj dolgujejo društvu, da poravnajo to v mesecu decembru, da bo mogoče knjige zaključiti in potrditi 31. decembra. Nekateri člani, ki delajo, so tako čudni, da ne plačajo pravočasno, ampak se izgovarjajo, da bodo drugi mesec. Toda, bratje, tako odlaganje povzroča dosti sitnosti. Blagajnik mora o pravem času poslati asesment na glavnega blagajnika.

Glede dela se ne moremo dosti pohvaliti, ker je menda tukaj tako kot drugod. Listi mnogo pišejo o delu in izboljšanju, videti pa ni dosti. Bratski pozdrav!

Za društvo št. 197 JSKJ:

Frank Lovshin, predsednik.

Leadville, Colo.

Članstvo društva sv. Jurija, št. 111 JSKJ obveščam, da je bilo na seji dne 15. novembra sklenjeno, da se mora vsak član našega društva udeležiti letne seje, ki se bo vršila v petek 15. decembra. Član našega društva, ki se ne bo udeležil te seje, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Izvzeti so le bolniki in tisti, ki morajo istočasno delati.

Priporočam članom, katerim je le mogoče, da plačajo svoje asesmente v dvorani; jaz bom v dvorani že o polu sedmih. Dajlj priporočam, da pride na sejo kar največ mogoče članic, ki so zavarovane za bolniško podporo, da bo mogoče izvoliti žensko obiskovalko za obiskanje bolniških članic. To je potrebno, da se ne pripeti, kakor se je pripetilo pred leti, ko je bila bolna žena

skušali naklonjenost povrniti. Posebej pa so vabljeni člani in članice našega društva, da se veselice gotovo udeležijo in skušajo nekoliko pomagati naši društveni blagajni, drugače bomo primorani plačati društveno naklado za pokritje društvenih stroškov. Imeli smo par sto dolarjev na banki, pa nam jih je Hooverjeva prosperiteta požrla.

Pri tej priliki tudi opominjam članstvo društva št. 33 JSKJ, da se bo 18. decembra vršila naša glavna ali letna seja. Prosim člane in članice, da se te seje polnoštevilno udeležijo.

Za izvoliti imamo društveni odbor za leto 1934 in rešiti še več drugih važnih zadev. V naši naselbini Center je bilo že nekaj časa vse nekako mrtvo in žalostno in društveni napredek je bil čisto ustavljen. Tega je bila seveda kriva brezposelnost. Delavske razmere se zdaj nekoliko izboljšale, zato prosim vse člane in članice, da gremo na delo in pridobimo vsaki vsaj enega novega člana v odrasli ali mladinski oddelki kot za božično darilo naši dični J. S. K. Jednoti. Pa na svidenje 18. in 30. decembra! Bratski pozdrav!

Za društvo št. 33 JSKJ:

Anton Eržen, predsednik.

Pittsburgh, Pa.

Tem potom naznanjam članicam društva Marije Vnebovzete, št. 182 JSKJ, da se bo naša glavna ali letna seja vršila 13. decembra o polu osmih (7:30) zvečer. Seja se bo vršila na domu s sestre predsednice na 5207 Carnegie Ave. Na tej seji bo treba izvoliti društveni odbor za leto 1934. Vse članice so prošene, da se te važne seje, ki se vrši le enkrat v letu, gotovo udeležijo. Sestrski pozdrav! — Za društvo št. 182 JSKJ:

Mary Čadonič, tajnica.

skušali naklonjenost povrniti. Posebej pa so vabljeni člani in članice našega društva, da se veselice gotovo udeležijo in skušajo nekoliko pomagati naši društveni blagajni, drugače bomo primorani plačati društveno naklado za pokritje društvenih stroškov. Imeli smo par sto dolarjev na banki, pa nam jih je Hooverjeva prosperiteta požrla.

Pri tej priliki tudi opominjam članstvo društva št. 33 JSKJ, da se bo 18. decembra vršila naša glavna ali letna seja. Prosim člane in članice, da se te seje polnoštevilno udeležijo.

Za izvoliti imamo društveni odbor za leto 1934 in rešiti še več drugih važnih zadev. V naši naselbini Center je bilo že nekaj časa vse nekako mrtvo in žalostno in društveni napredek je bil čisto ustavljen. Tega je bila seveda kriva brezposelnost. Delavske razmere se zdaj nekoliko izboljšale, zato prosim vse člane in članice, da gremo na delo in pridobimo vsaki vsaj enega novega člana v odrasli ali mladinski oddelki kot za božično darilo naši dični J. S. K. Jednoti. Pa na svidenje 18. in 30. decembra! Bratski pozdrav!

Za društvo št. 33 JSKJ:

Anton Eržen, predsednik.

Pittsburgh, Pa.

Tem potom naznanjam članicam društva Marije Vnebovzete, št. 182 JSKJ, da se bo naša glavna ali letna seja vršila 13. decembra o polu osmih (7:30) zvečer. Seja se bo vršila na domu s sestre predsednice na 5207 Carnegie Ave. Na tej seji bo treba izvoliti društveni odbor za leto 1934. Vse članice so prošene, da se te važne seje, ki se vrši le enkrat v letu, gotovo udeležijo. Sestrski pozdrav! — Za društvo št. 182 JSKJ:

Mary Čadonič, tajnica.

Duluth, Minn.

Tem potom pozivljam člane in članice društva "North Star," št. 197 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo glavne ali letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 10. decembra in se bo pričela o polu dveh (1:30) popoldne. Seja se bo vršila v Foresters Hall na 4th Ave. in 1st St., kot običajno. Na tej seji bo treba izvoliti društvene uradnike za leto 1934.

Pri tej priliki tudi opominjam tiste člane, ki kaj dolgujejo društvu, da poravnajo to v mesecu decembru, da bo mogoče knjige zaključiti in potrditi 31. decembra. Nekateri člani, ki delajo, so tako čudni, da ne plačajo pravočasno, ampak se izgovarjajo, da bodo drugi mesec. Toda, bratje, tako odlaganje povzroča dosti sitnosti. Blagajnik mora o pravem času poslati asesment na glavnega blagajnika.

Glede dela se ne moremo dosti pohvaliti, ker je menda tukaj tako kot drugod. Listi mnogo pišejo o delu in izboljšanju, videti pa ni dosti. Bratski pozdrav!

Za društvo št. 197 JSKJ:

Frank Lovshin, predsednik.

Leadville, Colo.

Članstvo društva sv. Jurija, št. 111 JSKJ obveščam, da je bilo na seji dne 15. novembra sklenjeno, da se mora vsak član našega društva udeležiti letne seje, ki se bo vršila v petek 15. decembra. Član našega društva, ki se ne bo udeležil te seje, bo plačal 50 centov v društveno blagajno. Izvzeti so le bolniki in tisti, ki morajo istočasno delati.

Priporočam članom, katerim je le mogoče, da plačajo svoje asesmente v dvorani; jaz bom v dvorani že o polu sedmih. Dajlj priporočam, da pride na sejo kar največ mogoče članic, ki so zavarovane za bolniško podporo, da bo mogoče izvoliti žensko obiskovalko za obiskanje bolniških članic. To je potrebno, da se ne pripeti, kakor se je pripetilo pred leti, ko je bila bolna žena

skušali naklonjenost povrniti. Posebej pa so vabljeni člani in članice našega društva, da se veselice gotovo udeležijo in skušajo nekoliko pomagati naši društveni blagajni, drugače bomo primorani plačati društveno naklado za pokritje društvenih stroškov. Imeli smo par sto dolarjev na banki, pa nam jih je Hooverjeva prosperiteta požrla.

Pri tej priliki tudi opominjam članstvo društva št. 33 JSKJ, da se bo 18. decembra vršila naša glavna ali letna seja. Prosim člane in članice, da se te seje polnoštevilno udeležijo.

Za izvoliti imamo društveni odbor za leto 1934 in rešiti še več drugih važnih zadev. V naši naselbini Center je bilo že nekaj časa vse nekako mrtvo in žalostno in društveni napredek je bil čisto ustavljen. Tega je bila seveda kriva brezposelnost. Delavske razmere se zdaj nekoliko izboljšale, zato prosim vse člane in članice, da gremo na delo in pridobimo vsaki vsaj enega novega člana v odrasli ali mladinski oddelki kot za božično darilo naši dični J. S. K. Jednoti. Pa na svidenje 18. in 30. decembra! Bratski pozdrav!

Za društvo št. 33 JSKJ:

Anton Eržen, predsednik.

Pittsburgh, Pa.

Tem potom naznanjam članicam društva Marije Vnebovzete, št. 182 JSKJ, da se bo naša glavna ali letna seja vršila 13. decembra o polu osmih (7:30) zvečer. Seja se bo vršila na domu s sestre predsednice na 5207 Carnegie Ave. Na tej seji bo treba izvoliti društveni odbor za leto 1934. Vse članice so prošene, da se te važne seje, ki se vrši le enkrat v letu, gotovo udeležijo. Sestrski pozdrav! — Za društvo št. 182 JSKJ:

Mary Čadonič, tajnica.

Duluth, Minn.

Tem potom pozivljam člane in članice društva "North Star," št. 197 JSKJ, da se polnoštevilno udeležijo glavne ali letne seje, ki se bo vršila v nedeljo 10. decembra in se bo pričela o polu dveh (1:30) popoldne. Seja se bo vršila v Foresters Hall na 4

...e obležal ženin Pavović smrtno

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

CURRENT THOUGHT

December Meeting

Annual lodge meeting occupies the throne of attention this month and commands the members of the South Slavonic Catholic Union to be present at its session.

Month of December rightfully belongs to this dictator—the annual lodge meeting—for at his command lies the destiny of all local branches for the ensuing year 1934.

The annual lodge meeting, as a character, realizes his importance and his far reaching possibilities; therefore, he is at liberty not only to request but to command the presence of his subjects, the members.

His most effective weapon is the election of administrative officers, who, as leaders of the subordinate groups, must represent the choice of the majority. If the majority of members fail to respect his annual command, they must bow to the assembly of members in attendance at this most important assembly of the year.

Like the modern dictator, the annual lodge meeting is not a tyrant, but a persuasive head who pleads with his members to respect his dictates. He wants his subjects to realize that his work is for the benefit of the entire organization, and not merely for a select few.

Notices of various lodge meetings to be held during this month appear in this issue of Nova Doba. Time, place and the purpose of the annual meeting are stressed by the local secretaries and other local officials in order to impress upon the members the importance of being present!

The necessity of electing capable leaders as administrative officers cannot be overemphasized. President, vice president, secretary, treasurer and recording secretary play a stellar role in the lodge. The selection of such officers must represent the choice of the majority.

Standing committees, such as the board of trustees, publicity, entertainment, etc., are essential in the execution of the local efforts, for upon them rest the members for initiative once an affair has been planned and ready to be carried out.

There is still another reason why all members, excepting those physically incapacitated, should be present at the lodge meeting this month. Criticism of the local officials' efforts is bound to arise in any group. Hence, in order to minimize the dissatisfaction that may arise the dissatisfied group should make it a special point to be on hand to voice their disapproval and to act accordingly.

Sister Antoinette Mozina, secretary of Center Ramblers Lodge, No. 221, SSCU, of Center, Pa., through an article published in this issue, encourages dissatisfied members of the local branch to be present at the December meeting, and to express their wishes on plans to be followed for the year 1934.

Perhaps other branches have similar problems with some of the members, who will find it to their advantage to read her article and to follow the advice given forth by Sister Mozina.

St. Barbara, No. 5

Soudan, Minn.—All members of St. Barbara Lodge, No. 5, SSCU, who did not attend the last meeting, held Nov. 25, are hereby notified that the next meeting will be held on Dec. 22 and not on Dec. 23, as was originally decided.

Since election of officers for the year 1934 will take place at the annual meeting, all members are urgently requested to be present. Let us make this meeting 100 per cent in attendance.

Brothers and sisters, it is known to you that each member who fails to attend the annual meeting will be fined \$1.00. The fine proceeds to go into the lodge treasury. Only members who are sick are excepted. Therefore, I again appeal to the entire membership of St. Barbara Lodge not to forget the annual meeting, which will be held Friday, Dec. 22, commencing at 7 p. m.

Christmas holidays will be with us soon. At this time I wish all members of St. Barbara Lodge and in fact the entire membership of the South Slavonic Catholic Union a Merry Christmas.

John Dragovan, Sec'y.

Blaze: How did you come to write a poem on the back of a letter?

Singo: I was tired of hearing you say that my stuff wasn't worth the paper it was written on.

Colorado Sunshine

Denver, Colo.—Here we are again, good old Colorado Sunshine Lodge, No. 201, SSCU, bigger and better than ever. We're having quite a campaign in our lodge getting new members. Why, when we explain to them what goes on in our lodge, at our meetings, dances, etc., they come in like flies. In January we will have many new members joining us and by summer we'll be a large number of brothers and sisters, working in co-operation.

We have had some very good times at the last few meetings, which were well attended. At the meeting held in October the initiation of new members took place, and did they ride the goat! Several adults and juveniles were initiated for whom we held a party after the meeting. The delicious refreshments were served and donated by the fair sex members. And how the beer and—did flow.

We danced to the tunes played by a well known musician. Old and new members had a splendid time that will not be forgotten very soon.

The coming meeting will be a gala affair to be held on Dec. 21. All members, adults and juveniles, are asked to please be present at this annual meeting. There will be a big Christmas tree for the juveniles and later Santa Claus will come in person to bring gifts, candy and nuts. Refreshments will be served after the meeting, games will be played and dancing until your shoe soles will get as thin as paper.

I'll see you at the meeting Dec. 21, and let's keep smiling with Colorado Sunshine.

Frank J. Smole, Sec'y.

Slovenec, No. 114

Ely, Minn.—All members of Slovenec Lodge, No. 114, SSCU, are requested to attend the annual meeting on Dec. 17 at 9 a. m., at which time election of officers will be held.

A committee of three will also be selected, which will act in conjunction with committees from other lodges in the matter of the dedication of the new office building of the Union.

Arrangements will also be completed for a dance to be given by this lodge at the Washington Auditorium on Saturday evening, Jan. 13, 1934.

The younger members, and all other interested members, are urged to attend and discuss the formation of an English-conducted club of this lodge, the name Notre Dame Club being suggested by one of the members.

J. J. Boldin, Sec'y.
No. 114, SSCU.

Annual Meeting

Claridge, Pa.—All members of lodge No. 40 are requested to attend our annual meeting on Dec. 10, at 9 a. m. Elections of officers and other important business will be on hand.

Younger members should realize that it is your duty to attend all or as many regular meetings as possible. If you think that our meetings are not interesting enough, I would advise you to attend a few and see for yourselves.

Don't forget the date—Sunday, Dec. 10, at 9 o'clock in the morning. I hope to see all of the members present.

John Regina,
No. 40, SSCU.

BRIEFS

Joseph Kopler, member of National Star Lodge, No. 213, SSCU, of Conemaugh, Pa., and National SSCU Athletic Board member, was elected to the office of school director in Conemaugh Township for a six-year term.

Albin Peric, age 20, of Eveleth, Minn., was accidentally shot to death Saturday, Nov. 25, while hunting wild game in the neighboring vicinity. His parents, brothers and sisters mourn the passing of their beloved son and brother. The deceased is a nephew of Matt Anzelc of Aurora, Minn., First Supreme Vice President of the South Slavonic Catholic Union.

Al Mlinar, former Cleveland sandlotter, is seriously considered as material for the American League circuit. According to reports, Mlinar is to play with the New Orleans minor club, which acts as a training ground for many players preparing for the big leagues. Last season he played with the Zanesville Greys and made a good showing with his pitching arm.

English section of Enakopravnost (Equality) published a list of Yugoslav football players who starred for their alma maters. The Yugoslav football all-American first team consists of the following: Nickisch, Pittsburgh; Stajdihar, West Virginia; Dresher, Carnegie Tech; Vuchinich, Ohio State; Pozelnik, Dayton; Papesch, Northwestern; Lovshin, Wisconsin; Kadlic, Princeton; Pepelnjak, Oregon; Angelich, Alabama, and Rajkovich, Detroit. The second team is composed of Lubic, Allegheny; Grumlich, Syracuse; Sintic, Ohio U.; Trobovich, Carnegie Tech; Krizman, Penn State; Kvaternik, Kansas; Janovich, Wisconsin; Matesic, Pittsburgh; Viskovich, Georgetown; Rustich, Canisius, and Frankovich, U. C. L. A. Honorable mention goes to Guley, John Carroll; Spehek, Case; Bahoric, Baldwin-Wallace; Osterovich, Kent State; Russ, Wooster, and Znidarsic, Case.

It has been discovered that the armless and legless Frieda Pushnik, age 10, of the Ripley's "Believe It or Not" Odditorium that appeared in Cleveland last week, is a Slovene. She is capable of writing legibly by inserting a five-inch stub on her left shoulder. Miss Pushnik's home is in Johnstown, Pa.

Joseph Kogoy, member of George Washington Lodge, No. 180, SSCU, and A. J. Klancar, who is contributing a series of articles on Harvey Gregory Prusheck in the English section of Nova Doba, will represent Clairwoods, SDZ, in the Cleveland Yugoslav Cultural Garden Club. Clairwoods plan to sponsor Ivan Cankar's play, "Scandal in the Valley of St. Florian," on March 18, 1934, in the Slovene National Home, the proceeds of which will be turned over to the garden club.

A. J. Klancar has translated Cankar's play into English, which has already received favorable comment by those fortunate enough to read it. English Professors Ruth Kelso and J. Hildebrand of the University of Illinois thought it "a very nice piece of work," as did

Sick Benefits Are a Big Help

Center, Pa.—It is important that all members of the Center Ramblers come to the next meeting, which is being held in the Slovene Hall on Friday, Dec. 8, at 7 p. m. This is the final meeting of this year.

There will be discussions for the new year and two or three people can not make decisions that will be satisfactory to all the members, so it is up to all the members to be there, then there will be no arguments or hard feelings or what not. I know there are members that do not care what is being done by the few that attend the meetings, but, oh, my, when there is something that does not satisfy these members, do we hear about it? Now, anyone with a little common sense knows this is not right. If you would all come regularly to the meetings and give us your opinion there would not be any arguments; we would all be satisfied.

How many other lodges have this trouble? I would not be afraid to bet that the majority do. There seems to be a group of members that will think that the few members that come to the meetings are running the whole thing. Now, if no one else comes to the meetings, I guess they have to, if they want to keep up the lodge. The members that do not like certain things that are being done by the lodge, come to the meetings and speak up. One member has as much right as the other one. Why can't we all get together and do things in the new year?

We should start out on a campaign for new members. As you are reading this, don't say, "Fat chance of us getting new members to join our lodge." You don't know a thing about it until you go out and try.

There are several people in our locality that do not belong to this Union. How do you know they do not want to join if you don't ask them, and explain the benefits of the Union? Some folks think that this lodge is not any good. All you do is put in a lot of money and you do not get anything out of it. But what if you should get sick now and would not be able to go to work, a \$30 check in a month would be a lot better to get than nothing at all if there is no other income in the family. Ask some that have had this experience, and you will see. They will say, "Gee, I don't know what I would have done if it were not for the lodge."

There are some people, even members of this Union, that will "knock" this lodge. If these people would have some experience or other where they would have to ask for sick benefit (we are not wishing it on no one), but we are just saying if they should ever have to, they would certainly change the tune. Here is where it would be proper to say that it is up to the members to be careful to pay their lodge dues to the secretary on time. Never

wait until after the 25th day of the month. In case a member is suspended he does not receive sick benefits for the following 30 days, and if the member should get sick it would do no good to report to the secretary because he loses his right to sick benefit while being suspended.

Here is hoping all our members come to the meeting on Friday, Dec. 8, at 7 p. m. A lot more can be done if there are several members present, and we feel sure things are also done better. I think we can wind up the old year by giving a treat to all.

Antoinette Mozina, Sec'y,
No. 221, SSCU.

Betsy Ross, No. 186, SSCU

Cleveland, O.—The annual meeting of the Betsy Ross Lodge, No. 186, SSCU, will be held on Friday, Dec. 15, at Turk's Hall, 16011 Waterloo Rd. The meeting will begin promptly at 1:30 p. m.

Every member is requested to attend this meeting, as the election of officers will be held. All of you members are needed at this meeting, so that you can select candidates for office who will carry on the activities of the lodge for the ensuing year. Also it will be the duty of every member to select members who are capable, honest and efficient of carrying on the burdens of the lodge.

All members who without cause fail to attend this meeting will be subjected to a fine of 50 cents toward the lodge treasury. So do not forget and attend this meeting and avoid the fine.

Bro. Victor Jazbec, chairman of the recreation committee of the Betsy Ross Lodge, is at present convalescing at his home, due to a sudden attack of appendicitis. All members and friends are urged to pay Bro. Jazbec a visit. Here's hoping Bro. Jazbec a speedy recovery.

John P. Lunka, Sec'y,
No. 186, SSCU.

Pittsburgher, No. 196

Pittsburgh, Pa.—Annual meeting of Pittsburgher Lodge, No. 196, SSCU, will take place Thursday, Dec. 14, at the Slovene Auditorium, located at 57th and Butler Streets. Every member of the lodge should take an interest in this meeting, as the election of officers for the year 1934 will be in order. Also a complete review of the By-Laws will take place as well and the laying down of a worthy program in the interest of the lodge during the coming year.

All members are urgently requested to be present at this meeting and to exercise their duty in nominating and electing capable officers for the good of the lodge. Don't fail in your obligations to your lodge Dec. 14, at 8 p. m.

John J. Furar, Sec'y.

SS. Cyril and Methodius, No. 1

Ely, Minn.—Election of officers for the year 1934 will take place at the annual meeting to be held by SS. Cyril and Methodius Lodge, No. 1, SSCU, on Dec. 10. Meeting will begin at 1 p. m. All members are requested to be present.

Joseph Kovach, Sec'y.

wait until after the 25th day of the month. In case a member is suspended he does not receive sick benefits for the following 30 days, and if the member should get sick it would do no good to report to the secretary because he loses his right to sick benefit while being suspended.

Here is hoping all our members come to the meeting on Friday, Dec. 8, at 7 p. m. A lot more can be done if there are several members present, and we feel sure things are also done better. I think we can wind up the old year by giving a treat to all.

Antoinette Mozina, Sec'y,
No. 221, SSCU.

Gopher Dance a Great Success

Ely, Minn.—Rah! Rah! Rah! J. C! Yep, folks, you're right! It's your Little Stanley gone collegiate. Makes a guy feel young again, doesn't it? And this time I'll tell you all about our big dance, which certainly turned out great!

Let's transfer our musical thoughts back to Saturday, Nov. 25. It is 10:30 p. m. We are all dancing to the grand music of Dusty's Rhythm Roggies; people are talking and laughing and their thoughts must be far from any troubles which they might have! Beautiful gowns were worn by all ladies.

The orchestra strikes up the snappy tunes of "You're Gonna Lose Your Gal!" People scurry about getting their partners and the dance is on—but let's go to the entrance, where people are continually arriving—C. C. boys, army officers, Elyites, Towerites, Wintonians and what not! Pauline Mrack, her hands moving as fast as possible, has her hands full. Christine Belehara has a nice job—she pins the flowers on the guests' frocks and coats. And your Little Stanley gives out the programs (when he isn't occupied)—and if any of you want a program, just say so! I'm not too bashful!

Agnes Perushek—somebody failed to arrive! Who's guilty? Who were the fellas who came in the side door? Don't you feel guilty? You should! Many Gophers were there, as were those good old pals, not old, but good pals—the Arrowheads and Rangers. The orchestra will play a number. O. K., Dusty! While the orchestra is playing "Shanghai Lil" (not your Lil Chilesnik) I'll tell you all about different things here and there:

Gopher girls' basketball practice is on—practice on Mondays 7:30 to 8:30 and on Wednesday 8:30 to 9:30 p. m. Come on, girls—your Little Stanley will take good care of you all! Our girls' team looks promising, so let's get back of it!

Boys' practice is on Tuesday at 7:30 to 8:30 and on Thursdays at 6:30 to 7:30. All of you boys come on out and back the team!

To Angela Pecheck it was "Auf wiedersehen" all right. She is in Soudan only for a while, and "Auf wiedersehen," in case you don't know, means "until we meet again."

Gopher meeting on Sunday, Dec. 10—keep that day open! Come up prepared for a big time, and bring your friend. No admission charge. So let's all be there!

Now we're back in the ballroom. Dusty's Roggies are putting everything into their music for this final number. So with a hop-skip and jump we leave the ballroom, the place of a very successful dance which will forever stay in our minds!

Well, here I am sitting in the J. C. study writing this article, a teacher comes up, gazes at this copy over my shoulder, grabs my write-up, and throws it into the basket. Am I mortified! The teacher leaves the room—Little Stanley (up to his old tricks) retrieves the copy from the basket and there you are—and here I go!

Stanley Pechavar,
No. 2, SSCU.

neutral colors

Prusheck produced at the time several better and much more interesting works. His Indian country scenes and especially the Indian Pueblos were his favorite subjects then. These he did, not to show real life, but not to please the eye, but to express his feelings in regard to the primitive life of the Indians for whom he had a great admiration. For this purpose he used loud complementary and

Prusheck has not forgotten his mother culture. Ivan Cankar who is, with Ivan Trdin and Simon Gregoric, one of the greatest figures in Slovene literature and life, stands near to his heart as he does to every cultured Slovene. Prusheck's struggle for recognition bears comparison to that of another miserable, desolate, unhappy, unappreciated familiar figure seen walking down the solitary night-covered streets of Ljubljana.

What members are going to take leading parts?

Modern Art; to foster and encourage education in this art to elevate public taste in matters artistic; to co-operate with all organizations and institutions having similar aims." His school is a challenge to the Slovenes of other big cities. Like many of his other cultural activities, this school is a work of love. Most of his pupils are the sons and daughters of laborers and factory workers. His own daughter is one of his pupils.

Keenly interested in his teaching, Prusheck still found time to paint a prize-winning composition which has increased his fame as an American Cezannist. He had already won recognition in London and Paris salons in the year 1922. In 1930 the Chicago Art Institute awarded him the Robert Rice Jenkins Prize for an oil, "Still Life." The Carr Prize was awarded him in 1932 for a painting, "Country Scene," its subject being taken from the beautiful country scenery of Slovenia.

"It must be understood that once sleep walking has begun it tends to recur. Emotion gathers force again or some new emotion is added to it. That being so, it is well to call in medical help, because lives are often lost through the accident."

With tears in his eyes, Kyr took and squeezed the lord's hand. He wanted to say something, but the word stuck in his throat.

which attend this most dangerous form of illness, and because there can be no real happiness for a person whose emotions are bottled up in this manner."

The judge ordered marriage to turn, and both went away.

"This Mr. Piškav is certainly a strange character, but of a strong constitution. I am here 15 years already as judge, and he seems to me always the same," talked on Mr. Mead. "He who was anxious to begin conversation with his prisoner. But Kvas was not disposed to talking, and answered as short as possible."

(continued)

tinued

Rado Murnik:

NA BLEDU

(Nadaljevanje)

9.

Popihal sem jo domov in se preoblekel. Na oknu sem našel listek. Balenovič me je vabil na postvri v hotel, kjer je stanoval.

Povabljeni so bili tudi svetnik Oven pa doktorja Zalokar in Jurinac. Kosili smo na veliki verandi. Postvri so bile izborne in Nada izredno ljubezniva. Po obedu pa se je poslovila in udarila smo tarok. Balenovič nam je nepristransko zaplečeval. Obiral nas je svetnik. Zato ga je krstil Janko za Oberona.

"Če sem jaz Oberon, je pa moja presladka Genofefa sama presvetla Titania, kraljica skratov!" se je muzal gospod Zlatoust.

"Danes ima jezero svojih 26 C," je dejal Janko. "In danes ne bo nič tennisa!"

"Zakaj ne?" sem vprašal nemilo presenečen.

"Ali ne vidiš, da bo dež?"

"Nevihita bo!" je rekel Balenovič čez nekaj časa.

Sivi in temnodrskasti oblaki so se zlivali v enobarvno kalno sivoto. Mrak je ogrinjal bližnje vrhove in jezero je posivelo kakor jeklo. Veter je vznášal in pometal cestni prah, listje in bilke. Drevje se je globoko klanjalo, kakor bi prosilo, rotilo; obrežne veje so se omakale v jezero.

"Kaj mi izbijaš taroke!" se je jezil Janko.

Ze se je oglašal zamolkel grom in prve debele težke kaplje so trdo udarile na streho, po nasadih in pesku. Tiho so padale v jezero. Zablskalo se je in ulilo, zabučal je grom in grozotno odmeval od gora. Nekaj zakasnelih ladij je bežalo v zavetje. Jezero je kipele od tisočih mehurcev in jelo gnati jezne opejnjene valove.

Tudi Janko se je jezil, ker sem igral res prav slabo.

Iz mračnih oblakov se je spuščala tema, kakor bi se nočilo. Naglo je sledil blisk blisku, tresk tresku! Lilo je huje in huje. Nehali smo tarokirati. Balenovič nas je povabil gori v svoje stanovanje.

Tedaj pa je prihitel Mr. Heywood na verando in kazal preplašen na jezero: "Moja hči! Moja Molly!"

Miss Molly je blodila sredi nevihte sama v svojem čolnu po jezeru. Vihar in valovi so se igrali s slabotno lupinico. Dekle je klečalo v ladjici in — kadar se ni moralo oklepati klopi — s povzdignjenima rokama prosilo pomoči. Prestrašeni oče je bil mrtvaško bled.

"Pomagajte ji, resite jo!" je prosil plaho.

"Ze ji hiti čoln na pomoč!" je vzkliknil Balenovič. "Dobro jo reze navzle viharju in valovom! To je veslač!"

Skozi mračno dežno mrežo nisem videl ničesar. Sele, ko je strahovit blisk ožaril jezero z demonsko svetlobo, sem za trenotek opazil rdečo ladjico.

"Hvala Bogu!" je vzdihnil Anglež in sklepal roke.

"Joj! — Njen čoln se je potopil," nam je dejal Balenovič hrvaški čisto tiho. "Menda je zajel vode in se pogreznil."

Sočutno smo gledali nesrečnega bogatstva.

"In rešitelj?" sem nestrno vprašal bistrovidega Hrvata.

"Tudi njega ne vidim več. Pretemno je, predaleč! Bog pomagaj, da ne utoneta oba!"

"Tako divjega pa nisem videl jezera še nikdar!" je izpregovoril Janko. "Kdo bi pričakoval kaj takega, ko je sicer tako krotko!"

Pogled na razjarjeno otemnelo jezero je bil zaeno divoten in grozen. Včas se strele odkrile otko, da je trenutkom zatrepetal v bledem ognju kakor prikazen. Treskalo je naglo zaporedoma s kratkimi silnimi udari, kakor bi nekaj težkega z vso močjo prodrlo nebeski obok in hotelo pogrezniti breg in hribe v jezero. Grom je bobnel in bučal in odmeval, kakor bi valilo težke skale po votlih gorah. Bilo je jako hladno.

Teško smo čakali, kaj bo. Te minute so se nam zdele dolge ko sama večnost. Vsem so močno utripala srca od pričakovanja in razburjenosti. Naposled je vendar nekoliko nehala liti.

"Otel jo je!" je skoraj zakričal Balenovič. "V svojem čolnu jo pelje naravnost proti nam! Živio!"

"Rešil jo je!" je šlo od ust do ust. "Hvala Bogu!" Kako smo se oddahnili!

Počasi se je bližala ladja, ki se je morala še vedno boriti z viharjem in valovi. Hiteli smo na obrežje. Čolnar se je spiral ob vesli, da so škripale trte. Vrgel je verigo, železo je zaroljalo na kamenu. Potegnili smo čoln do brega, rešitelj pa je dvignil v jadro zavito nezavestno devojko iz čolna in skočil z njo na kopno. Spoznal sem ga šele sedaj. Bil je Minkin ljubček, Zoretov Jaka.

Tedaj se je mlada Angležinja zavedla in osuplo pogledala na okoli. Nesli so jo v njeno sobo. Vsem nam je bilo tako svečano, tako veselo in lahko v duši! Vsi smo čestitali junaškemu rešitelju in mu stiskali roke.

Jaka pa je molčal.

Bil je ves moker in vroč in v ohlajenem zraku se je dvigal lahen par od njega. Premočena obleka se je tesno oprijemala njegovih krepkih mišic.

"Jaka, zdaj pa le hitro čašo vročega čaja!" mu je svetoval Janko. "Pa nemudoma se preoblecite, veste! Zbogom, vrli junak!" Nato je odhitel doktor k Angležema, ki sta poslala ponj. Jaka je odšel tiho domov.

Nevihita je ponehala in krotkeje so pljuskali valovi ob breg. Skozi raztrgane oblake je protiokalo solnce in se smejala prijazna modrina. Z Balenovičem sva šla karambolirat, svetnik Oven pa nama je vestno zapisaval in zadovoljno pušil Balenovičeve fine ravane. Doktor Zalokar se ni dolgo mudil pri Angležih. Povsod nam je, da ne preti Molly nobena nevarnost in da je Nada pri njej. Molly da govori le o svojem rešitelju, kakor bi bila vsa zaljubljena vanj. Ostali smo do večera skupaj.

Drugo jutro sem slisal iz Osojnikove kuhinje tiho ihtenje. Minka je sedela na trinogatem stolu in tiščala predpasnik na oči.

"Kaj pa je, Minka? Zakaj se pa jokate?"

Izprva ni hotela ali ni mogla odgovoriti. Tilnik in prsi so se ji venomer stresale.

"Jaka je tako bolan!" je zajecala naposled. "Leži."

"Pa niso poslali po zdravnika?"

"So, pa ga ni doma."

Hitel sem po Janka. Oba sva šla k Zoretovim.

(Dalje prihodnjici)

A. GATTI:

Moji afriški doživljaji

1.

V gorah severne zulujske dežele so se pojavili levi. V pokrajini je zavladal strah. Domačini so bili prestrašeni, postali so previdnejši in se niso upali oddaljiti od svojih kralov, iz blata in šibja sezidanih koč, posamezniki pa sploh niso imeli poguma iti na lov v grmovje, ki je obkrožalo vas.

Čeprav so domačini napovedali levom vojno in jih skoro vsak dan v dobro pripravljenih skupnih pohodih pobili lepo število, ni postal "simba" nič previdnejši, narobe, čedalje več jih je bilo in čedalje nesramnejši so postajali.

Črni lovci so se začeli upirati, ker so videli, da niti čarovniki ne morejo odvrniti nevarnosti.

Posebno nezadovoljni so bili "levji bratje," družba vojščakov, v katero so sprejeli samo tistega, ki je bil ubil že vsaj enega leva, ko je Sukumbana, njihov poseben čarovnik, vprašal s svojimi skrivnostnimi vudujskimi svečanostmi bogove za svet. Um Kulumkulu, najvišji bog, se mu je prikazal in mu povedal, da je povzročil veliko sušo in levji napad eden izmed "levjih bratov," ki "ima hudobni pogled in je prinesel nesrečo vsej deželi."

Vsi so bili prepričani, da je veliki bog ukazal Sukumbani, naj vzpostavi red in mir na edino možni način: z vohalnim obredom. Samo tako bi bilo mogoče izslediti moža s "hudobnim pogledom," ga kaznovati in s tem pomiriti zle duhove.

Vse to mi je povedal Ksipuzo, vrhovni glavar. Sukumbana je prosil Ksipuza, naj mu dovoli izvršiti imenovano slovesnost; toda glavar je to odklonil. Vedel je, da se taka svečanost vedno konča z obtoženo smrtno in da bi ga oddaljene bele oblasti takoj poklicale na odgovor, če bi slišale o grozodejstvu. Toda stare plemenske tradicije so bile močnejše in povsod se je kazala želja po uporu. Še celo med starimi in izkušnimi "indunami," med vojaki, ki so se v mladosti borili proti belem in so smeli nositi (kot znak junaštva) na svojih glavah koščen obroč.

Nekega zgodnjega jutra me je zbudila enolična pesem. Vsi uporni vojščaki so se v zboru pojele zbirali okoli Sukumbanovega krala. Mahoma sem razumel: čeprav jim je bil glavar prepovedal slovesnost, so jo vendar hoteli prirediti. Več ko sto petdeset močnih postav se je zbralo okoli Sukumbane, treh indunov in Suakinija, čarovnika, ki sme edini opravljati to slovesnost.

Suakini je bil izredno suh in dolg človek, skoro sama kost in koža, z izklesanim in odličnim obrazom. Njegove neprestano migljajoče oči so bile uprte v konico sulice, ki je bila nedaleč od njega zapičena v zemljo. Na svojih dolgih nogah se je zibal ves čas naprej in nazaj, v enoličnih presledkih, in tiho popeval, skoro suval je sapo iz grla. Slično so ječali tudi ostali vojniki in hrum je počasi, a vztrajno naraščal.

Ko je stokanje doseglo vrhunec, začelo počasi pojemati in končno popolnoma utihnilo. Je dobil čarovnikov obraz hipnotičen in nadnaraven izraz. Prav dobro sem slisal, kako je čarovnik lovil sapo. Bil je popolnoma v oblasti nekega namišljenega duha in pripravljen opraviti svoj mrtvaški posel.

Nenadoma sem videl, kakor da se je zravnil in začel skakati okoli, zdaj k temu, zdaj k drugemu vojaku; vsakega je ovohal in nato odrinil v stran. Prav nič se ni utrudil pri svojem napornem poslu; posebno ga je podžigalo ječanje, ki so ga črni vojaki ponovno začeli.

Prizor me je globoko presunil in ni mi treba posebej poudarjati, da sem pazil na vsako podrobnost obreda, ki ga pred menoj še niso bile videli bele oči. Bantu-Simbe ("levji bratje," prej opisana družba lovcev na leve) se niso prav nič menili zame, še opazili me niso.

Drugega za drugim je Suakini ovohal, pri nekaterih ponovil poskus, se obotavljalje ustavil, nato pa odločno pokazal na mladega moža, ki sem ga prav dobro poznal in ki so ga imenovali Silevo. Zgrabil je mladeneča za roko in ga potegnil v sredo kroga. Ubogi osumljenec se je obupno boril in v njegovih očeh sem zagledal odsev groze.

"Ti si mož s hudobnim pogledom," je blazno kričal Suakini, "ti si vzrok naši nesreči!"

Kakor en mož so planili vojščaki pokonci, začeli divje zmerjati in preklinjati osumljenca in kakor obsedeni so skakali visoko v zrak. V trenutku so podivjani črnci pritisnili Silevo ob suho drevo, ki je stalo na jasi.

Indune so nekaj zapovedali. Vojniki so napravili krog okoli drevesa, Silevo in indunov. Nekaj trenutkov so molčali, nato pa znova začeli vpiti, ko je prišel v krog Suakini, zdaj že ne več v zamaknenosti, z loncem vrele in kadeče se vode v roki. Torej bom videl ognjeno preizkušnjo, o kateri sem že neštokrat čul.

Sileva je zrl na lonec s prestrašeni očmi, izražajočimi grozo. Prav dobro se je zavedal, da mu bodo kmalu potisnili desno roko v vrelo vodo. Le če roka ne bo ranjena, ko jo spet potegne ven, bo pokazal svojo nedolžnost. A kdo bi pričakoval tak čudež?

Ze je Suakini pograbil Silevo in mu z močjo, ki jo je imel ne vem odkod, porinil desno roko v vrelo vodo. Sovražni krič bojevnikov je zagrmel Silevino obupno tuljenje in krič.

Sileva, ki so ga nenadoma izpustili, je padel na tla, grabec se za opremo roko, tuleč od bolečin in vživaje se po travi kakor ranjena žival.

Ma homa, kakor da bi jih spustil z verige; so skočili Bantu-Simba pokonci; začeli so peti divjo pesem in so sprva počasi, potem čedalje hitreje korakali okoli drevesa.

Bila je pogrebna koračnica, kakršne si nisem nikoli predstavljali: lepa in popolnoma v ritmu, a obenem grozna. Silevin obraz je posivel. Izgubil je zadnjo nado.

Korakanje okoli drevesa je postajalo hitreje in sčasoma prehajalo v ples. Obredna pesem je postajala glasnejša in glasnejša, nazadnje se je pa vse izpremenilo v živalsko besnenje in tulenje.

Krog se je čedalje bolj ožil in več ko sto konic sulic se je družilo v železno kačo, ki je prežala na plen. Med skokom dveh nagih in mokrih teles sem videl Silevo z izbuljenimi očmi in napetimi mišicami.

Vsakokrat, ko so prišli naokoli, je smel eden izmed plešočih vojakov udariti po Silevi. Še nekaj minut in ta možni mladenič je moral umreti od izgube krvi. A prej mu bo zadal Suakini udarec s sulico, ki mu bo prebodla srce in ga pribila na drevo.

Množica ljudi se je prikazala v daljavi — tekli so na vso moč. Eden izmed njih je vodil druge in velik šop črnih peres mu je mahal z glave. Bil je Ksipuzo.

"Glavar Ksipuzo!" sem zavpil, kolikor so mi pljuča dala, "Stojte! Glavar Ksipuzo prihaja!"

Ksipuzo, čeprav še ves zasopel, se je že od daleč pričel jeziti nad neposlušno drhaljo. Nekaj vojakov njegove telesne straže je hitro porezalo vezi, s katerimi je bil Sileva privezan na drevo; iznemoglega so ga položili na zemljo. Upornike je glavarjev prihod hitro spravil k zavesti.

Mdabuli se je med tem vrnila, izmučena od dolgega teka, a vendar je imela že polne roke zdravihnilih zelišč, s katerimi je začela zdraviti ranjenca.

Ksipuzo se mi ni mogel dovolj

dejal. "Brat Bantu-Simbo sem in hočem govoriti!"

"Govori, oče!" je odvrnil Suakini; med tem so vsi drugi utihnili in me radovedno in sovravno ob enem gledali.

Govoril! To je bilo lahko reči, a kje, s čim in kako naj bi prav za prav začel!

V rokah sem držal droben filmski aparat, ki je zaradi svoje nenavadne oblike vedno zanimal Zulujce z gora. Vpravo zato, ker niso vedeli, kaj pomeni mali, črni zabojček, sem lahko nemoteno smel, kolikor sem le hotel, to edinstveno slovesnost. Dvignil sem aparat in jim ga pokazal.

"To čudo," sem jim rekel z resnim obrazom, "mi je povedalo, da bo Ungiana, bog dežja, takoj poslal polno moče, ko boste izpustili Silevo!"

Pogledal sem na nebo. Tam pa tam je plaval črnkast oblak, jako nenavaden pojav za to dobo.

"Bantu-Simba!" sem zavpil in pokazal na bližnjo koč. "Se preden bo senca te kože dosegla znožje drevesa, pokličem dež!"

Vedel sem, da bosta minili dve uri, preden bo senca prišla do drevesa. V tem času bo, sem si mislil, začelo deževati, ali pa bo prišel Ksipuzo in rešil nesrečnega Silevo.

Suakini je vstal in resno dejal, govoreč v imenu drugih: "Verjamemo ti, oče, toda ko pride senca do drevesa, bo sodba nad Silevo izvršena."

"Uuuuuuuuuu! Uuuuuuuuuu! Uuuuuuuuuu!" so vpili drugi preko drugega in pritrjevali pogodbu.

Tedaj sta se začeli najdaljši dve uri mojega življenja. Senca je ves čas ležala proti drevesu in v moji razburjeni domisljiji se mi je zdelo, da se ji veliko bolj mudi, kot običajno.

Senca je dosegla drevo.

Mahoma, kakor da bi jih spustil z verige; so skočili Bantu-Simba pokonci; začeli so peti divjo pesem in so sprva počasi, potem čedalje hitreje korakali okoli drevesa.

Bila je pogrebna koračnica, kakršne si nisem nikoli predstavljali: lepa in popolnoma v ritmu, a obenem grozna. Silevin obraz je posivel. Izgubil je zadnjo nado.

Korakanje okoli drevesa je postajalo hitreje in sčasoma prehajalo v ples. Obredna pesem je postajala glasnejša in glasnejša, nazadnje se je pa vse izpremenilo v živalsko besnenje in tulenje.

Krog se je čedalje bolj ožil in več ko sto konic sulic se je družilo v železno kačo, ki je prežala na plen. Med skokom dveh nagih in mokrih teles sem videl Silevo z izbuljenimi očmi in napetimi mišicami.

Vsakokrat, ko so prišli naokoli, je smel eden izmed plešočih vojakov udariti po Silevi. Še nekaj minut in ta možni mladenič je moral umreti od izgube krvi. A prej mu bo zadal Suakini udarec s sulico, ki mu bo prebodla srce in ga pribila na drevo.

Množica ljudi se je prikazala v daljavi — tekli so na vso moč. Eden izmed njih je vodil druge in velik šop črnih peres mu je mahal z glave. Bil je Ksipuzo.

"Glavar Ksipuzo!" sem zavpil, kolikor so mi pljuča dala, "Stojte! Glavar Ksipuzo prihaja!"

Ksipuzo, čeprav še ves zasopel, se je že od daleč pričel jeziti nad neposlušno drhaljo. Nekaj vojakov njegove telesne straže je hitro porezalo vezi, s katerimi je bil Sileva privezan na drevo; iznemoglega so ga položili na zemljo. Upornike je glavarjev prihod hitro spravil k zavesti.

Mdabuli se je med tem vrnila, izmučena od dolgega teka, a vendar je imela že polne roke zdravihnilih zelišč, s katerimi je začela zdraviti ranjenca.

Ksipuzo se mi ni mogel dovolj

dejal. "Brat Bantu-Simbo sem in hočem govoriti!"

"Govori, oče!" je odvrnil Suakini; med tem so vsi drugi utihnili in me radovedno in sovravno ob enem gledali.

Govoril! To je bilo lahko reči, a kje, s čim in kako naj bi prav za prav začel!

V rokah sem držal droben filmski aparat, ki je zaradi svoje nenavadne oblike vedno zanimal Zulujce z gora. Vpravo zato, ker niso vedeli, kaj pomeni mali, črni zabojček, sem lahko nemoteno smel, kolikor sem le hotel, to edinstveno slovesnost. Dvignil sem aparat in jim ga pokazal.

"To čudo," sem jim rekel z resnim obrazom, "mi je povedalo, da bo Ungiana, bog dežja, takoj poslal polno moče, ko boste izpustili Silevo!"

Pogledal sem na nebo. Tam pa tam je plaval črnkast oblak, jako nenavaden pojav za to dobo.

"Bantu-Simba!" sem zavpil in pokazal na bližnjo koč. "Se preden bo senca te kože dosegla znožje drevesa, pokličem dež!"

Vedel sem, da bosta minili dve uri, preden bo senca prišla do drevesa. V tem času bo, sem si mislil, začelo deževati, ali pa bo prišel Ksipuzo in rešil nesrečnega Silevo.

Ma homa, kakor da bi jih spustil z verige; so skočili Bantu-Simba pokonci; začeli so peti divjo pesem in so sprva počasi, potem čedalje hitreje korakali okoli drevesa.

Bila je pogrebna koračnica, kakršne si nisem nikoli predstavljali: lepa in popolnoma v ritmu, a obenem grozna. Silevin obraz je posivel. Izgubil je zadnjo nado.

Korakanje okoli drevesa je postajalo hitreje in sčasoma prehajalo v ples. Obredna pesem je postajala glasnejša in glasnejša, nazadnje se je pa vse izpremenilo v živalsko besnenje in tulenje.

Krog se je čedalje bolj ožil in več ko sto konic sulic se je družilo v železno kačo, ki je prežala na plen. Med skokom dveh nagih in mokrih teles sem videl Silevo z izbuljenimi očmi in napetimi mišicami.

Vsakokrat, ko so prišli naokoli, je smel eden izmed plešočih vojakov udariti po Silevi. Še nekaj minut in ta možni mladenič je moral umreti od izgube krvi. A prej mu bo zadal Suakini udarec s sulico, ki mu bo prebodla srce in ga pribila na drevo.

Množica ljudi se je prikazala v daljavi — tekli so na vso moč. Eden izmed njih je vodil druge in velik šop črnih peres mu je mahal z glave. Bil je Ksipuzo.

"Glavar Ksipuzo!" sem zavpil, kolikor so mi pljuča dala, "Stojte! Glavar Ksipuzo prihaja!"

Ksipuzo, čeprav še ves zasopel, se je že od daleč pričel jeziti nad neposlušno drhaljo. Nekaj vojakov njegove telesne straže je hitro porezalo vezi, s katerimi je bil Sileva privezan na drevo; iznemoglega so ga položili na zemljo. Upornike je glavarjev prihod hitro spravil k zavesti.

Mdabuli se je med tem vrnila, izmučena od dolgega teka, a vendar je imela že polne roke zdravihnilih zelišč, s katerimi je začela zdraviti ranjenca.

Ksipuzo se mi ni mogel dovolj

dejal. "Brat Bantu-Simbo sem in hočem govoriti!"

"Govori, oče!" je odvrnil Suakini; med tem so vsi drugi utihnili in me radovedno in sovravno ob enem gledali.

Govoril! To je bilo lahko reči, a kje, s čim in kako naj bi prav za prav začel!

V rokah sem držal droben filmski aparat, ki je zaradi svoje nenavadne oblike vedno zanimal Zulujce z gora. Vpravo zato, ker niso vedeli, kaj pomeni mali, črni zabojček, sem lahko nemoteno smel, kolikor sem le hotel, to edinstveno slovesnost. Dvignil sem aparat in jim ga pokazal.

"To čudo," sem jim rekel z resnim obrazom, "mi je povedalo, da bo Ungiana, bog dežja, takoj poslal polno moče, ko boste izpustili Silevo!"

Pogledal sem na nebo. Tam pa tam je plaval črnkast oblak, jako nenavaden pojav za to dobo.

"Bantu-Simba!" sem zavpil in pokazal na bližnjo koč. "Se preden bo senca te kože dosegla znožje drevesa, pokličem dež!"

Vedel sem, da bosta minili dve uri, preden bo senca prišla do drevesa. V tem času bo, sem si mislil, začelo deževati, ali pa bo prišel Ksipuzo in rešil nesrečnega Silevo.

Suakini je vstal in resno dejal, govoreč v imenu drugih: "Verjamemo ti, oče, toda ko pride senca do drevesa, bo sodba nad Silevo izvršena."

"Uuuuuuuuuu! Uuuuuuuuuu! Uuuuuuuuuu!" so vpili drugi preko drugega in pritrjevali pogodbu.

Tedaj sta se začeli najdaljši dve uri mojega življenja. Senca je ves čas ležala proti drevesu in v moji razburjeni domisljiji se mi je zdelo, da se ji veliko bolj mudi, kot običajno.

Senca je dosegla drevo.

Mahoma, kakor da bi jih spustil z verige; so skočili Bantu-Simba pokonci; začeli so peti divjo pesem in so sprva počasi, potem čedalje hitreje korakali okoli drevesa.

Bila je pogrebna koračnica, kakršne si nisem nikoli predstavljali: lepa in popolnoma v ritmu, a obenem grozna. Silevin obraz je posivel. Izgubil je zadnjo nado.

Korakanje okoli drevesa je postajalo hitreje in sčasoma prehajalo v ples. Obredna pesem je postajala glasnejša in glasnejša, nazadnje se je pa vse izpremenilo v živalsko besnenje in tulenje.

Krog se je čedalje bolj ožil in več ko sto konic sulic se je družilo v železno kačo, ki je prežala na plen. Med skokom dveh nagih in mokrih teles sem videl Silevo z izbuljenimi očmi in napetimi mišicami.

Vsakokrat, ko so prišli naokoli, je smel eden izmed plešočih vojakov udariti po Silevi. Še nekaj minut in ta možni mladenič je moral umreti od izgube krvi. A prej mu bo zadal Suakini udarec s sulico, ki mu bo prebodla srce in ga pribila na drevo.

Množica ljudi se je prikazala v daljavi — tekli so na vso moč. Eden izmed njih je vodil druge in velik šop črnih peres mu je mahal z glave. Bil je Ksipuzo.

"Glavar Ksipuzo!" sem zavpil, kolikor so mi pljuča dala, "Stojte! Glavar Ksipuzo prihaja!"

Ksipuzo, čeprav še ves zasopel, se je že od daleč pričel jeziti nad neposlušno drhaljo. Nekaj vojakov njegove telesne straže je hitro porezalo vezi, s katerimi je bil Sileva privezan na drevo; iznemoglega so ga položili na zemljo. Upornike je glavarjev prihod hitro spravil k zavesti.

Mdabuli se je med tem vrnila, izmučena od dolgega teka, a vendar je imela že polne roke zdravihnilih zelišč, s katerimi je začela zdraviti ranjenca.

Ksipuzo se mi ni mogel dovolj

dejal